

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. februar 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Gry Ahlefeld-Engel
Sagsnr.: 2011-0030-0507
Dok.: 312090

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 302 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. december 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 302 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, set i lyset af GRETA's rapport om den danske indsats mod menneskehandel, revidere de kriterier, som anvendes ved identifikation af ofre for menneskehandel, så potentielle ofre som udgangspunkt behandles som ofre, indtil identifikationen er fastslået, som det også anbefales i førnævnte rapport, f.eks. således at potentielle ofre for menneskehandel som udgangspunkt placeres på krisecentre, indtil identifikationen er fastslået?”

Svar:

Der henvises indledningsvis til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 300 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg med bilag.

1. Det følger af udlændingelovens § 30, stk. 1, at en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse. Det er politiet, som drager omsorg for udrejsen, hvis udlændingen ikke udrejser frivilligt, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.

Af udlændingelovens § 36, stk. 1, fremgår det herudover, at udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan frihedsberøves bl.a. for at sikre muligheden for udsendelse, såfremt politiet vurderer, at frihedsberøvelsen vil understøtte sagsbehandlingen. Der skal i hvert tilfælde, før frihedsberøvelse iværksættes, foretages en proportionalitetsvurdering, hvori indgår, om de i udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger (opholdspligt, meldepligt mv.) vil være tilstrækkelige til at sikre muligheden for udsendelse af udlændingen.

2. Det kan mere generelt om politiets praksis vedrørende udlændinge, der antræffes i prostitutionsmiljøet, og som kan være ofre for menneskehandel, oplyses, at der som udgangspunkt vil være anledning til en kortvarig indledende frihedsberøvelse, indtil Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, hvorvidt udlændingen er offer for menneskehandel.

Baggrunden herfor er, at der er tale om udlændinge, som ikke har lovligt ophold i Danmark, og at Udlændingestyrelsen derfor skal vurdere, om der er grundlag for at ud- eller afvise de pågældende.

Det er politiets generelle erfaring, at de pågældende udlændinge, typisk kvinder, straks vil forsvinde, såfremt de ikke er frihedsberøvede på dette tidspunkt, hvilket hindrer udlændingemyndighedernes muligheder for at træffe afgørelse i sagen og senere tillige politiets muligheder for at effektuere udsendelse af de pågældende, hvis Udlændingestyrelsen vurderer, at de pågældende ikke er ofre for menneskehandel og derfor som udgangspunkt udvises med et indrejseforbud på grund af ulovligt ophold/arbejde.

3. Hvis Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, at udlændingen er offer for menneskehandel, meddeles den pågældende en refleksionsperiode på i første omgang 30 dage. Da udlændingen dermed har lov at opholde sig her i landet i denne periode, bliver udlændingen løsladt til et beskyttelsestilbud – typisk et kvindekrisecenter.

Det kan i den forbindelse i øvrigt oplyses, at det er Rigspolitiets erfaring, at prostituerede udenlandske kvinder, som af Udlændingestyrelsen er vurderet til at være handlede, ofte forsvinder i refleksionsperioden – formentlig for at genoptage prostitutionsudøvelsen.

Det skal dog samtidig bemærkes, at Midt- og Vestjyllands Politi har haft gode erfaringer med at placere kvinderne på krisecentre frem for at frihedsberøve dem i medfør af udlændingeloven § 36.

Rigspolitiet har på den baggrund taget initiativ til at ændre Rigspolitiets og Rigsadvokatens vejledning om behandlingen af sager mod menneskehandel mv., således at det udtrykkeligt fremgår af vejledningen, at muligheden efter udlændingelovens § 34 for anbringelse på krisecenter efter en konkret vurdering også vil kunne benyttes, selv om der er tale om kvinder, der ikke på dette tidspunkt er vurderet at have været udsat for menneskehandel.

Rigspolitiet har dog ikke fundet anledning til generelt at ændre praksis for anvendelsen af frihedsberøvelse på området, da mulighederne for udsendelse af de pågældende – der ikke på dette tidspunkt er vurderet at have været udsat for menneskehandel – som nævnt herved ville mindskes markant.